

B. Christensen: Det er ikke 2 Aarsiden, hvor der var en Bevægelse, der angik stede og foruroligede mange — efter min fulde Overbeviisning uden tilstrækkelig Grund, thi jeg hører til dem, som troe paa en sund Fornuftighed hos Meningsmand, men der var som sagt en saadan Foruroligelse, navnlig hos alle de hervarende, mere formaagende Klasser. Da skred man til med Reformer, og man sporede strax Virkningen deraf. Nu vil jeg altsaa spørge, kan man da antage, at, dersom det forholder sig som mange af os vidne, at ikke saa ere de Arbejdere her i Landet, som uagtet de have baade Evne og Villie til at betale for sig, dog paa Grund af Landets kunstlede Forhold ikke kunne erholde en passende Bopæl, naar Forholdet er saaledes, er det da ubetvælmeligt at tænke paa Midler derimod, og er det beroligende eller trøstende at forsvare det Spørgsmaal, den ærede Forslagsstiller har reist ved at henvise til Reformer, som man vel har bebudet men som jeg frygter, man selv ikke troer at være saa ganske nærforhaanden, thi troe netop de Rigsdagsmænd, der have lagt Bægt paa Ordene „Selveiendom“ og „ny Communallov“, troe de virkelig paa en snarlig Tilstedekommen af disse 2 store Reformer? Jeg for min Deel ønsker og haaber disse Reformer, men jeg maa tilstaae, at jeg er fattet paa, at de villige vel ikke ville skee saa meget snart. Men hvad er der da i denne Lov, som man tvivler imod. Man siger, og det har navnlig den ærede Rigsdagsmand fra Kjøbenhavn (Mourier) lagt Bægt paa, at den skulde lide af væsentlige Mangler i sin Affattelse. Nu vel lad det være saa, lader os da rette paa disse Mangler (Hør!). Lad den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 6te District (Mourier) med al sin Lovlærdom give sit Bidrag til disse Rettelser, og jeg er vis paa, at vi Alle, saa sandt Rettelserne virkelig fortjene en god Modtagelse, villigen vilde beholde dem. Men han har sagt, og den Tanke er ligefrem istemt af den høiærværdige Rigsdagsmand for Nykjøbing (Monrad), det er et farligt Princip, som ligger til Grund for § 6. Jeg maa nu tilstaae, at jeg er overbevist om, at det er fuldkommen urigtigt, naar man i § 6 troer at finde en Anerkjendelse af det Princip, at Fæsterne skulle have

Medveiendomsret. Jeg troer, at det er urigtigt, ligesaa urigtigt som naar den ærede Rigsdagsmand for Nykjøbing har talt om en socialistisk Rod, som han har meent at finde deri. Paragraffen indeholder kun slet og ret en i vore bestaaende Retsstilstande vel begrundet Foranstaltning, mod hvilken jeg tør sige, at der ikke med Føie kan indvendes nær saameget, som der i sin Tid er bleven indvendt mod alle andre Reformer, hvorved de hidtil Begunstigedes Magt og Indflydelse er sat til Side. — Dog jeg vil ikke fortsætte længere, jeg vil slutte med at sige, at jeg stemmer for, at denne Sag fremmes til videre Forhandling, og altsaa gaaer til anden Behandling.

Grundtvig: Allerede ved den foreløbige Behandling tog jeg mig den Frihed at yttre, at jeg vilde ønske, at den ærede Forslagsstiller, naar han vilde gjøre et Tillæg til den Lov, som vi atter stemte for igaar, at han da vilde gjort det som et Endringsforslag eller en Tilfætning til den samme Lov, og jeg skal gjentage det samme idag saameget mere som det er min Overbeviisning, at hvad der staaer her i § 5 om Gadejord, er Noget, som man kunde ønske omtalt i den forrige Lov, og der er dog ingen Bestemmelser derom. Men af de øvrige Bestemmelser, som ere dette Forslag egne, turde jeg dog ingen tilraade, ligesom jeg heller ikke kan finde dem nødvendige. Det er vistnok saa, at naar man med den ærede 6te Rigsdagsmand for Kjøbenhavn (Mourier) vil paastaae, at visse Bestemmelser, saaledes som de der være givne i det forelagte Udkast om Fattighuse, ere aldeles rigtige, men at enhver Bestemmelse man vil lægge til, saaledes som den Bestemmelse hvorom der blev skridt igaar, den Bestemmelse, at Fæsterne skulle have Lov at indtage Inderster, naar man paastaar som han, siger jeg, at saadanne Bestemmelser ere utaalnelige, saa maa man vistnok ikke glemme hvad, saavidt jeg bemærkede, han dog glemte, at vise af hvad Grund den første Bestemmelse er rigtig, og at den anden ikke af samme Grund vil være rigtig. Det er heller ikke, fordi der gaaes et Skridt videre i det nærværende Forslag, at jeg finder det utilraadeligt, men det er fordi det ikke er et Skridt videre, men et Skridt i